

Jogalapok és fontosabb érvek

A 280/2004/EK határozatnak a 166/2005/EK határozattal összefüggésben értelmezett 3. cikkének (2) bekezdése alapján a tagállamok kötelesek legkésőbb 2005. március 15-ig, majd ezt követően minden második évben jelenteni a Bizottságnak az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése és/vagy korlátozása és a Kiotói Jegyzőkönyv végrehajtása érdekében hozott nemzeti intézkedéseket.

Márpedig a jelen kereset benyújtásának időpontjában az alperes még mindig nem közölte ezen intézkedéseket.

(¹) HL L 49., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 8. kötet, 57. o.

(²) HL L 55., 57. o.

A Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Olaszország) által 2008. szeptember 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Emanuela Sbarigia kontra Azienda USL RM/A, Comune di Roma, Assiprofar – Associazione Sindacale Proprietari Farmacia és Ordine dei Farmacisti della Provincia di Roma

(C-393/08. sz. ügy)

(2008/C 285/46)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Az alapeljárás felei

Felperes: Emanuela Sbarigia

Alperes: Azienda USL RM/A, Comune di Roma, Assiprofar – Associazione Sindacale Proprietari Farmacia és Ordine dei Farmacisti della Provincia di Roma

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Összeegyeztethető-e a verseny szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága védelmének az EK-Szerződés 49., 81., 82., 83., 84., 85. és 86. cikkeiben foglalt elveivel, hogy a gyógyszertárakat a fent hivatkozott módon alárendelik az éves szabadságukról való lemondás tilalmának, és a fent hivatkozott, 26/2002. sz. legge regionale Lazio-ban foglalt rendelkezésekben jelenleg engedélyezett nyitva tartási időn túli szabad nyitva tartás tilalmának, továbbá, ugyanezen L.R. 10. cikkének (2) bekezdése értelmében, a célból, hogy a fent hivatkozott tilalom alól mentességet kapjanak, szükség esetén alárendelik a közigazgatási szerv arra irányuló (az

ugyanezen cikkben felsorolt intézmények és szervezetek egyetértésével végzett) mérlegelésének, hogy a kérelmező gyógyszertár sajátos települési környezetben helyezkedik-e el.

- 2) Összeegyeztethető-e az Európai Unió létrehozásáról szóló szerződés 152. és 153. cikkeivel az, hogy a gyógyszerügyi közszolgáltatást – jöllehet ennek célja a fogyasztók egészségének védelme – az egyes gyógyszertárak napi, heti és éves nyitva tartásának növelését – a 26/2002 L.R.-ben foglaltakhoz hasonló – korlátozó vagy tiltó feltételeknek rendelik alá.

Az Elsőfokú Bíróság (nyolcadik tanács) T-36/07. sz., Zipcar, Inc. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2008. június 25-én hozott ítélete ellen a Zipcar, Inc. által 2008. szeptember 12-én benyújtott fellebbezés

(C-394/08. P. sz. ügy)

(2008/C 285/47)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Zipcar, Inc. (képviselők: M. Elmslie solicitor, N. Saunders barrister)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták), Canary Islands Car SL

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-36/07. sz. ügyben 2008. június 25-én hozott ítéletét;
- A Bíróság utalja vissza a védjegybejelentést a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) elé a lajstromozási eljárás lefolytatása végett;
- A Bíróság a másik felet kötelezze a fellebbező e fellebbezési eljárásban és az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban felmerült költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező azt állítja, hogy a megtámadott ítéletet a következő indokok miatt kell hatályon kívül helyezni:

- 1) A megtámadott határozat jogszerűsége vizsgálata jogi és ténybeli keretében a helytelen kiterjesztése. A fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság az ítéletében megváltoztatta az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárás tárgyát, és figyelembe vett olyan tényeket és körülményeket, amelyek kiterjesztették az OHIM előtti jogvita ténybeli és jogi kereteit.

2) A 40/94 rendelet ⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának a megsértése. Az Elsőfokú Bíróság gyakorlatilag azt állította, hogy az érintett közönségnek kizárólag a spanyolul beszélőket kell tekinteni „még ha el is fogadjuk azt, hogy Spanyolország egyes olyan régióiban, mint a Kanári-szigetek, az angol általánosan beszélt nyelv, vagy hogy néhány spanyol fogyasztó angol nyelvismerettel rendelkezik”. Ez téves jogalkalmazáshoz vezet, mivel ugyanis ítélkezési gyakorlat az, hogy egy átlagos fogyasztó nyelvismeretének és nyelvértésének egyedi esetekben történő értékelése során a kérdés csak azon tagállam fő vagy első nyelvének a meghatározása, amelyben az elsőbbségi jog fennáll, azon további tényekre való tekintet nélkül, amelyek az érintett fogyasztó meghatározása céljából relevánsak.

3) A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának további megsértése. A bejelentés és az állítólagos elsőbbségi jog áru és szolgáltatásai között három, vagyis „részben azonos”, „részben nagyon hasonló” és „részben nem jelentősen különböző” hasonlósági kategóriának a megállapításával az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy elmulasztotta figyelembe venni e három különböző kategória hatását az összetéveszthetőség fennállásának a vizsgálata során.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

2008. szeptember 16-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság

(C-400/08. sz. ügy)

(2008/C 285/48)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Traversa, R. Vidal Puig, meghatalmazottak, segítők: C. Fernández Vicién és I. Moreno-Tapia Rivas, ügyvédek)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

– A Bíróság állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság, mivel a kiskereskedelmi tevékenység szabályozásáról szóló 7/1996 törvényből, valamint az azonos tárgyú katalán autonóm

közösségi jogszabályokból (az üzlethelyiségek kialakításáról szóló 18/2005 törvény; a 18/2005 törvény végrehajtásáról szóló 378/2006 rendelet; és az üzlethelyiségek kialakítására vonatkozó új Területi Agazati Terv jóváhagyásáról szóló 379/2006 rendelet) eredően korlátozásokat írt elő a bevásárlóközpontok létesítésére vonatkozóan, nem teljesítette az EK 43. cikkből eredő kötelezettségeit.

– kötelezze a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A szóban forgó spanyol és katalán szabályozás (a 7/1996 törvény, a 18/2005 katalán törvény, a 378/2006 és a 379/2006 katalán rendelet) a nagy bevásárlóközpontot nyitni, bővíteni, tevékenysége jellegét megváltoztatni, átruházni vagy átengedni szándékozó gazdasági szereplők részére engedély beszerzését teszi kötelezővé a Generalidad-tól (az autonómia kormányától) azon az engedélyen felül, amit a tevékenység megkezdéséhez előzetesen az önkormányzattól kell beszerezni, és ami arra szolgál, hogy igazolja, hogy a létesítmény megfelel a hatályos építési szabályoknak. A kereskedelmi engedélyek megadása több értékelési tényezőtől függ, többek között például attól, hogy a terv megfelel-e az üzlethelyiségek kialakítására vonatkozó új Területi Agazati Tervnek – ugyanis nem engedélyezhető olyan létesítmény, amely nem felel meg a Terv valamennyi meghatározásának –, attól, hogy a terv beépíthető városi övezetben valósul-e meg, valamint a kérelmező vállalkozás letelepedettségétől.

A Bizottság úgy véli, hogy a szóban forgó spanyol és katalán jogszabályok a letelepedés szabadságának indokolatlan korlátozását képezik az EK-Szerződés 43. cikke értelmében, az alábbi okokból:

1. Az önkormányzati engedélyen felüli olyan kereskedelmi engedély megkövetelése, amelynek a megadása nem csupán a településrendezéssel és környezetvédelemmel, hanem a nagyméretű bevásárlóközpontok egyes típusai építésének a piac versenyszerkezetére való esetleges gazdasági hatásaival, valamint a „piaci igény” meglétének bizonyításával kapcsolatos kritériumoktól is függ, meglehetősen megnehezíti a nagyméretű bevásárlóközpontok egyes típusainak építését.
2. A szóban forgó nemzeti szabályozás hátrányos megkülönböztetést eredményez azáltal, hogy a kisebb méretű üzletközpontok létesítését részesíti előnyben (amelyek megfelelnek Katalónia és a helyi kereskedelem hagyományos kereskedelmi szerkezetének) a nagy bevásárlóközpontokkal szemben (amelyek az Európai Közösségek más államaiban honos cégek által alkalmazott értékesítési formátumnak felelnek meg).

A Bizottság úgy véli, hogy e jogi szabályozás nem indokolható az EK-Szerződés 46. cikkében megállapított (közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi) okokkal, amelyekre egyébként a nemzeti hatóságok nem is hivatkoztak.